

Eljakim - Wouter en Herma Berkhof

Nieuwsbrief Juli 2020

Vertrouw met je hele hart op de Heer, en vertrouw niet op je eigen wijsheid. Overleg al je plannen met Hem. Dan zal Hij je leven leiden.

Spreuken 3:5,6

Geliefde zendingsvrienden.

Dit keer willen we u een uitgebreide update geven over het coronavirus. Hier in Brazilië hebben we er veel last van. De mensen zijn heel erg bang, omdat de medische zorg hier erg primitief is en er zijn weinig of geen ziekenhuizen in de buurt die het coronavirus kunnen behandelen. In de grote steden zoals São Paulo en Rio de Janeiro vallen heel veel doden. Hier in de binnenlanden valt het enorm mee, maar de angst regeert. Burgemeesters mogen hier heel veel zelf beslissen hoe zij met de situatie omgaan. In elke staat is dat weer anders. Jullie hebben vast onze presidente Bolsonaro, die nu zelf positief is getest, wel op televisie gezien. Zal even langs de gebieden lopen waar wij momenteel actief zijn. Om te beginnen in Minas Gerais.

Cebem Nazareno:

Heel Nazareno is gesloten. Eerst moet je koorts meten als je het dorp in wilt en zeggen wat je komt doen. Officieel mogen alleen de supermarkten, bakkers, slagers en apotheken open, maar daar houdt niemand zich aan. Alle winkels hebben de deuren op een kiertje staan zodat je gewoon naar binnen kunt om dingen te kopen. De scholen zullen gesloten blijven tot 31 december. Officieel moet CEBEM gesloten blijven. In het begin van de crisis waren we gesloten en hebben we de kinderen thuis bezocht met een klein cadeautje en hen gevraagd hoe het nu met ze gaat. Ook hebben we voedselpakketten uitgedeeld bij die gezinnen waar geen eten in huis was. Velen verlangden naar CEBEM, want in huis blijven is zeer moeilijk. In de huiselijke situatie nemen de spanningen alleen maar toe en de kinderen hebben moeilijkheden met het maken van hun huiswerk dat ze ,via whatsapp, toegestuurd krijgen door school. Maar vele kinderen hebben geen internet en geen whatsapp, dus hoe kunnen ze dan hun huiswerk maken?

Na vele vergaderingen en gesprekken met de ouders hebben we besloten om CEBEM in de ochtenduren te openen voor de kinderen die onze hulp nodig hebben. De burgemeester is het er niet mee eens. Ik heb vele gesprekken achter de rug met de burgemeester maar het enige wat hij kan zeggen is: de wet laat het niet toe! Maar de winkels laat hij wel open, dus economie is belangrijker dan het welzijn van de kinderen en hun familie. Gelukkig laat hij oogluikend toe dat CEBEM open is. We houden ons keurig aan de regels zoals gebruik van alcohol en gel, mondkapjes en 1,5 m afstand. Je moest de blijde gezichtjes zien van de kinderen toen we de deuren van CEBEM weer openden. Wij zijn tenslotte geen school, maar een sociale hulpverlening, dus waarom moeten wij gesloten blijven tot het eind van dit jaar. Kinderen krijgen te eten op CEBEM, worden weer eens lekker onder de douche gedaan, worden geholpen bij hun huiswerk en kunnen weer eens lekker spelen. We hebben nu elke ochtend zo'n 10 tot 15 kinderen op CEBEM.

CEBEM Ibituruna.

Hier is de situatie iets ingewikkelder. Hier hebben we hetzelfde gedaan als in Nazareno. Hebben alle kinderen thuis bezocht en overleg gehad met de ouders. Ook hier hebben we CEBEM weer opengedaan, evenals in Nazareno. Maar al gauw stond

de politie voor de deur om CEBEM te ontruimen en zo werden alle kinderen, op dat moment waren er 11 kinderen, uit cebem gehaald. Ook de financiële ondersteuning van de burgemeester is stopgezet, want CEBEM is immers gesloten. Vorige maand geen geld meer gehad. Gesprekken met de burgemeester hebben niets opgeleverd. Daarom vorige week met de commandant van politie gesproken. Hij heeft in 1993 op CEBEM in Nazareno gezeten en heeft heel veel aan CEBEM te danken. Zonder CEBEM was ik nooit Policia Militar geworden vertelde hij mij. Hij wil ons gaan helpen en gaat komende week gesprekken aan met de burgemeester en andere departementen in Ibituruna. Hij vindt dat CEBEM open moet en kan en hij bood zijn excuses aan voor de ontruiming. Hier is het dus afwachten. We gaan wel door met de kinderen thuis te bezoeken en te helpen met een voedselpakket als er geen voedsel in huis is. We proberen te helpen daar waar het nodig is. Emotioneel gezien is het een hele moeilijke tijd voor de kinderen en hun familie. De problemen lopen enorm op in Nazareno en Ibituruna. Kinderen krijgen medicijnen tegen epilepsie, schizofrenie en Ritalin om rustig te blijven. Sprak zondag nog met een psychologe en zij verwacht dat de emotionele problemen wel gaan verdrievoudigen. We hopen en bidden dat we snel onze deuren weer volledig kunnen openen en dat we niet tot het eind van het jaar moeten wachten.

Centro da Vida in Taunay, Mato Grosso do Sul, bij de indianen.

De aldeias zijn dicht gegaan. Wij mogen er niet meer naar toe. De funai, beschermingsdienst van indianen, heeft dit verboden. In de aldeias mogen onze projecten wel doorgaan, mits we ons aan de regels houden van gebruik alcohol en gel, mondkapjes en 1,5 m afstand. We zijn mondkapjes aan het maken, helpen de jongelui met het maken van hun huiswerk. Halen hen uit hun isolement door het geven van muzieklessen en handenarbeid. We hebben 3 computers gekregen zodat kinderen en jongeren die geen internet hebben, hun huiswerk in ons Centrum kunnen maken. Ook zijn we begonnen met het uitdelen van voedselpakketten. We zijn enorm blij met deze activiteiten.

Centro da Vida in Canabrava en Bocaina, PIAUI

Ook hier is alles gesloten. Velen hebben hun baan verloren en de armoede is hier erg groot. We hebben al vele voedselpakketten uitgedeeld en gaan hier de komende tijd mee door. Gelukkig hebben we hulp gekregen van EO metterdaad en kunnen dus doorgaan met het uitdelen. Ons Centro da Vida is doorgegaan op kleine schaal onze projecten aan te bieden. Je moet dan denken aan huiswerk ondersteuning en muzieklessen. Het is niet veel, maar alle kleine beetjes helpen. De kinderen zijn hier erg blij mee. Ook hebben we bijbels kunnen kopen voor 2 euro per stuk. Deze gaan we aan de mensen geven en gaan dan samen met hun het Johannes evangelie lezen. Hierdoor kunnen we vaker teugkomen om hun het evangelie uit te leggen en te vertellen over de liefde van Jezus.

De situatie in Brazilië is erg moeilijk. We zijn aan handen en voeten gebonden en krijgen veel weerstand van de overheden. We doen wat we kunnen. Het ligt niet aan ons. Wij willen wel. Om u een voorbeeld te geven. De gehandicapten zorg moest sluiten, de burgemeester heeft alle financiële hulp gestopt en zij hebben al hun personeel moeten ontslaan. Binnenkort heb ik een gesprek met de directrice om te zien hoe we onze krachten kunnen bundelen, zodat de gehandicapte kinderen weer gauw geholpen kunnen worden. We zijn het totaal oneens met het beleid van de burgemeester. Ik heb al het advies gekregen om contact te zoeken met de promotor (justitie) om zo opening af te dwingen. Of dit de juiste weg is zijn we nog niet uit. Ik hoop u zo een beetje geïnformeerd te hebben over de zeer moeilijke situatie in Brazilië. We proberen zoveel mogelijk te doen en zitten bepaald niet stil. We danken u enorm voor de ondersteuning in gebed zodat wij ons werk door kunnen zetten. De hartelijke groeten vanuit Brazilië!

Gods zegen toegebeden.

Wouter en Herma Berkhof